

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 16

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió del
Departament d'Interior**

302-00213/13

Per tant, anem ara al vintè punt, que és la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió del Departament d'Interior, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per exposar-la, té la paraula el diputat Ramon Espadaler Parcerisas.

Ramon Espadaler Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, conselleres, senyores i senyors diputats. Proposar la reprovació d'un membre del Govern no és un acte improvisat, com es poden imaginar, no és un fet que s'esdevingui periòdicament i habitualment, no és un exercici de frivolitat, està molt lluny d'això, ni és un exercici merament tàctic, tal com s'intentava amb la resposta parlamentària que ens va fer en la interpel·lació el mateix conseller.

És un exercici, per contra, de responsabilitat, que assumim com a primer grup d'aquesta cambra, i, per tant, també com a primer grup de l'oposició. És un acte, evidentment, mesurat, i que com a tal, es fonamenta i es sustenta sobre un conjunt de raons, que són les que, en definitiva, hem escrit en la moció, i, a més a més, volem expressar en seu parlamentària aquí al Parlament, en què fonamentem, doncs, aquesta petició de reprovació.

Diu la llegenda, perquè no és exactament així, no és exactament cert, però ha quedat que en l'epitafi de la tomba de l'alarmant Jean du Plessis, més conegut com a Richelieu, diu: «Va fer coses bones i dolentes. Les bones les va fer malament i les dolentes les va fer bé.» Hi ha una altra versió d'aquesta frase en el sentit de dir que mai ningú havia fet tan bé el mal i tan malament el bé, d'alguna manera, no?

I és el fil d'aquí que voldria parlar de les coses bones que s'han fet d'una manera malament o maldestre, i de les coses que, des del nostre punt de vista, creiem,

conseller, doncs, que ha fet malament, des de la nostra perspectiva, dolentes que ha fet, no? Les coses dolentes en les que ha excel·lit és en la intromissió a la cúpula del cos de Mossos d'Esquadra, és en la violentació, és en la politització del cos de Mossos d'Esquadra. Hem tingut vegades debats en aquesta mateixa cambra. És, en definitiva, posar en risc el que és l'estabilitat de la direcció del cos, i no ho diem nosaltres, ens ho han dit en comissió, des de la Fiscalia fins altres agents que han comparegut. És, en definitiva, posar en qüestió molts acords a l'Ajuntament de Barcelona, que, finalment, sí, han acabat signant, però, en qualsevol cas, han dilatat en el temps, i ara mateix parlàvem de violència contra les dones. Un acord amb l'Ajuntament de Barcelona que es podria haver signat fa mesos i mesos. És haver ocultat, doncs, una instrucció del Departament del Ministeri d'Interior amb relació, doncs, a la possibilitat de que la policia de Barcelona o la Guàrdia Urbana pogués accedir a les bases de dades. Són tots aquests fets, o és una altra qüestió, un ús abusiu i absolutament impropri de la publicitat.

N'hem parlat aquest dematí. Home, això és un ús abusiu impropri, i el que ens sorprèn [05:39]és «cap a una policia social i democràtica». Perdoni, és que no tenim una policia social i democràtica. Això ratlla l'insult als professionals del cos de Mossos d'Esquadra. Això és intolerable, aquest ús abusiu. I podria haver posat, i hagués fet molt més elegant, més social i més democràtica, perquè tot és perfectible, la policia, nosaltres com a oposició o vostès com a Govern. Però dir: «Cap a una policia social i democràtica» ratlla l'insult.

I en tindriem molts més de qüestions. I coses bones, però que ha fet d'una manera molt maldestra. Sota la voluntat de feminització del cos, ha violentat moltes coses al si del cos fent, i li hem dit més d'una vegada, doncs, un molt flac favor.

I altres coses que ha fet de manera fatal, el Servei Català de Trànsit, la inacció, i aquí no parlariem ni de bones ni dolentes, sinó de la inacció a l'hora de poder recaptar les sancions que es posen als ciutadans de la Unió Europea que transiten de qualsevol manera i són captats pels nostres radars. Nosaltres calculem que hem deixat de recaptar fins a 5 milions d'euros, i ja els hem perdut irremissiblement, perquè han vençut aquestes multes, han caducat.

El pla General de seguretat, per enèsima vegada li tornem a demanar que aporti el pla general de seguretat de Catalunya, com diu la llei, que està vençut des del 2019. Un altre element d'inacció, doncs, més que preocupant, no? O un altre, la inacció en el Comitè d'Ètica. Ara, amb les conclusions de l'esmentada comissió, tornarem a parlar d'ètica. I tenim un comitè que és que no l'han posat ni al dia. No han ni restituït els membres que, per raons diverses, han plegat.

Per tot plegat, per un exercici de responsabilitat, des del grup parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, per allò que ha excel·lit fent el mal en el cos de Mossos d'Esquadra i per tot allò que, amb una intenció, segur, lloable, de fer les coses bé, però ha acabat violentant el Cos de Mossos d'Esquadra. I també, molt particularment, per tot allò que hauria d'haver fet i no ha fet, ni bé ni malament sinó que simplement no ha fet, nosaltres posem a consideració del Ple la seva reprovació. Ja veurem què dona de sí el debat, però intueixo, honorable conseller, que acabarà sol, tal i com va començar aquesta legislatura, només a les mans dels seus companys de la CUP. Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, consellers, senyores i senyors diputats. Un cop més debatem en Ple una moció sobre la gestió del Departament d'Interior. En realitat, sobre la gestió de la seguretat pública, sobre la mala gestió que fa que la seguretat pública pugui ressentir-se, que aquest servei essencial per garantir els drets i les llibertats de la ciutadania, tingui dificultats afegides, generades des del mateix Departament d'Interior, per desenvolupar-se amb normalitat i eficàcia.

Tot i que donarem suport a pràcticament la totalitat d'aquesta moció presentada pel diputat Ramon Espadaler, bon coneixedor d'aquestes qüestions per la seva condició d'exconseller d'Interior, doncs, no puc celebrar la seva presentació a debat. I no ho puc fer, no pas perquè no sigui oportuna, que ho és, i molt, sinó precisament per

això, perquè malauradament és oportuna. Perquè la mala gestió s'ha instal·lat al Departament d'Interior des de fa massa temps, jo diria que des que el conseller Jané va fugir del Govern Puigdemont, espantat per la deriva colpista que estava preparant el tàndem Puigdemont-Junqueras.

Però, bé, malauradament és oportuna i hem de tornar a parlar de la mala gestió, esdevinguda crònica, del Departament d'Interior. La moció que ens presenta el diputat Espadaler, en nom i representació del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, comença amb un seguit de constatacions amb les quals hi estem plenament d'acord. Moltes d'aquestes constatacions, pràcticament totes, són incontestables des del punt de vista de la realitat. Per molt que el conseller Elena vulgui negar-ho, el fet incontestable que hi ha hagut un seguit de canvis a la cúpula policial, al si de la prefectura i al capdavant de les comissaries superiors, les divisions i les regions policials, ha generat un llarg període d'inestabilitat en la direcció jeràrquica del cos policial. Diria més: també ha generat una preocupació i una certa desorientació al si dels representants socials, dels agents, al si dels sindicats policials, de totes les escales. És clar que el conseller pot impulsar canvis, però aquests canvis que ha fet grinyolen i molt, i no han estat justificats de cap manera. La sensació generalitzada en bona part del Cos de Mossos d'Esquadra és que els canvis responen a decisions arbitràries, que són una greu intromissió en l'organització policial i que ultrapassen les potestats del conseller d'Interior d'introduir canvis a la Prefectura perquè, en realitat, aquests canvis responen més a l'interès polític partidista que no pas al bon govern de la Policia de la Generalitat.

No s'esmenta a la moció, però jo vull recordar-ho perquè és un indicador del tarannà de la direcció política de l'actual Departament d'Interior. M'estic referint a la destitució com a cap de la prefectura del major Trapero. No només pel fet d'haver-lo cessat després de deu mesos del canvi de conseller al capdavant del Departament d'Interior, sinó sobretot pel fet que s'hagi jugat amb la seva professionalitat, en la seva condició d'alt funcionari de la Generalitat, intentant bandejar-lo poc menys que en un passadís, sense cap ocupació i tasca que fos digna. Perquè estem parlant de la persona amb el màxim grau del Cos de Mossos d'Esquadra, l'únic major del cos en actiu. Una persona que ha passat de ser promoguda com un heroi a ser

vilipendiat, en un intent de postergar-lo a una activitat poc més que vegetativa en el si dels Mossos d'Esquadra. D'àngel a dimoni. Vostès sabran per què, conseller.

Celebro que el major Trapero exigís un respecte a la seva dignitat personal i a la seva condició d'alt funcionari de la Generalitat i reclamés un destí digne i que correspongués a la seva condició de major. Lamento que la direcció general de la Policia, la secretaria general del Departament d'Interior i el mateix conseller Elena, no tinguessin des del primer moment en compte aquest petit detall de no vilipendiar, com de fet van fer, el major Trapero.

Dit això, com ja hem manifestat al principi de la meva intervenció, donarem suport a la pràctica totalitat de la moció. També a la reprovació de l'actuació del conseller. Agraïm al senyor Espadaler que hagi acceptat la nostra esmena, que demana que el mandat al Govern d'elaborar i presentar al Parlament el Pla General de Seguretat de Catalunya 2023/2025, sigui efectiu en un termini màxim de trenta dies. Perquè ja n'hi ha prou de dir, com diu reiteradament el conseller Elena, que té la potestat de dirigir políticament els Mossos, sinó que s'ha de posar en temps i forma damunt de la taula el Pla de Seguretat de Catalunya, perquè és aquest l'instrument veritable de direcció política, no pas immiscir-se políticament en la direcció jeràrquica de la mateixa policia de la Generalitat.

Per acabar, només anunciar que ens abstindrem de l'apartat *f* del punt 3 de la moció, que hauríem votat positivament en la versió inicialment plantejada pel grup proponent, però amb l'esmena de Junts que han acceptat no coincidim. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Xavi Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, consellers, conselleres.

fitxer 41_3PLE17

Doncs bé, abans ho comentàvem des dels des dels escons, que sembla que estiguem en aquest dia de la marmota, no? I amb aquest nou intent del PSC de situar la qüestió dels Mossos d'Esquadra sense parlar de polítiques concretes, sinó parlant d'aquesta meta política, i no volent abordar el debat de fons. En aquest cas, per part nostra, com veiem, aquesta moció és que és una moció en què el PSC fa de portaveu, fa de portaveu d'aquest quart poder, fa de portaveu d'aquests sindicats policials, i bàsicament el que fa és retransmetre i traslladar de nou la seva posició en aquest hemicicle i en aquest Parlament. Per tant, el que ens constata aquesta moció és que el PSC segueix, cosa que no ens sorprèn, al servei dels interessos corporativistes dels comandaments i dels sindicats policials.

I bé, veiem que l'objectiu de fons d'aquesta moció, que no es diu, que potser fora bo fer un exercici de claredat i explicar-ho, és que el que vol aconseguir és escapar a qualsevol tipus de control democràtic, impedir qualsevol canvi, fixar i incidir en les polítiques públiques, no només de les de seguretat, i donar totes aquestes eines que són les que ha estat gaudint aquest quart poder fins al moment i que vol seguir gaudint a tota costa. I que qualsevol petit canvi, qualsevol petita modificació, una comissió d'estudi del model policial, qualsevol element que els dificulti o posi damunt la taula que hi ha aquest problema gravíssim en la societat catalana i en l'Administració pública, amb un cos de funcionaris que vol actuar políticament, doncs s'ha d'intentar aturar.

I a nosaltres això ens queda meridianament clar, havent vist com han rebutjat les propostes que els hem fet per tal de plantejar si reprovaríem les polítiques d'aquest govern, s'hi reprovaríem les polítiques del Departament d'Interior i si reprovaríem al conseller. Perquè alguns motius hi podríem trobar: motius polítics, raons polítiques, polítiques concretes. I són clares les propostes que hem fet, però sembla que no els interessin. Nosaltres pensem que són les que responen a les polítiques de seguretat i a les polítiques públiques que s'haurien d'aplicar per part del Departament d'Interior i per part d'aquest Govern. I ho són perquè són les que podrien millorar les

condicions de vida de la gent més vulnerable d'aquest país i que podrien donar respostes a aquestes necessitats.

I no són altres que deixar d'enviar antidisturbis als desnonaments de famílies vulnerables, propietat de grans fons voltors, propietats de bancs, propietats immobiliàries. Proposta que no els interessa. No són altres que deixar d'aplicar la llei mordassa, aquella llei que vostès es van comprometre a derogar i encara esperem que facin qualsevol qüestió al respecte al Govern de l'Estat, que no tenen cap interès en dur a terme. I no són altres que actuar de forma contundent, suspent de forma immediata a qualsevol agent que ha vulnerat drets de forma greu o que ha estat reiterada i iniciar processos d'expulsió d'aquests agents. I, en definitiva, no són altres propostes que posar llums i taquígrafs en el Departament d'Interior, llums i taquígrafs a la impunitat policial i frenar l'actuació d'aquest quart poder.

I a més a més, li veiem en aquesta interpel·lació i en aquesta moció un nou intent del seu partit de boicotejar la Comissió d'estudi del model policial, de boicotejar les conclusions que s'hi estan treballant, de deslegitimar la feina que s'està fent i de deslegitimar propostes claus per donar resposta a aquest intent d'aquest quart poder d'evitar qualsevol canvi, com són una comissió externa de control independent pública de les actuacions policials, com són acabar amb els forats negres que són la Comissaria d'Informació dels Mossos d'Esquadra o com són moltes actuacions i polítiques d'ordre públic dels Mossos d'Esquadra, i com són, en definitiva, establir controls democràtics en un cos que ja n'ha escapat durant massa anys.

Per tant, votarem en contra d'aquesta moció. I si volen parlar de polítiques concretes, si volen parlar de per què s'hauria de reprovar aquest Govern, de per què s'hauria de reprovar les polítiques del Departament d'Interior, en parlem. Però no s'amaguin darrere de determinats enunciats, no parlin de les sancions o la tramitació de multes a ciutadans europeus, i no parlin de qüestions que simplement es centren en la meta política, en l'àmbit eteri; aterrin les propostes i expliquin quin és el seu model de seguretat, que nosaltres veiem cada cop més clar, que és un model que s'aproxima al de la bancada d'allà dalt a la dreta.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, vicepresidenta. Consellers, conselleres, diputats, diputades, que quedi clar d'entrada: Junts per Catalunya no participarà d'una campanya de desprestigi contra el Cos de Mossos d'Esquadra. És més, ho combatrem. Des de Junts per Catalunya defensarem sempre que al Cos hi hagi una major qualitat per tal que la ciutadania pugui rebre un millor servei. I per això no entrarem al joc d'utilitzar la seguretat amb finalitats electorals.

Cal garantir una etapa d'estabilitat al capdavant dels Mossos d'Esquadra per donar tranquil·litat interna i garantir eficàcia a la direcció operativa. I garantir l'estabilitat és feina principalment del conseller de Interior, i permeti'm que li digui, senyor Elena, que necessita millorar, i molt, pel bé del cos, de la ciutadania i de la seguretat de tots plegats.

Veient la moció en conjunt denotem que el tema s'ha traslladat al terreny personal, de tal manera que s'ha convertit en una guerra entre el conseller del govern a l'ombra i el conseller del Govern en minoria. I el més greu de tot plegat és que han fet servir els Mossos d'Esquadra com a arma llancívola, perjudicant-los a ells i situant-los al focus mediàtic per temes que no són tan transcendents com vostès ens intenten fer creure.

Comencem a parlar de projecte? Aquí sí que ens hi trobaran. Li puc posar una sèrie d'exemples que denoten la feblesa de les seues polítiques. Què me'n diu, del novembre negre que portem a les carreteres i de com, paral·lelament, els mossos de trànsit estan infradotats de personal i de parc mòbil? És preocupant. O dels drets de les víctimes d'accident de trànsit. Com l'acompanyament i l'assessorament que garanteix el seu estatut només arriba actualment al dos per cent dels afectats. Les víctimes estan demanant ajuda i sensibilitat. I què me'n diu de la recentralització de les sales de coordinació? Això sí que té una afectació directa al bon servei que presten els Mossos i el seu departament n'és el responsable.

Tenen dues opcions: o reobren les sales territorials o doten de més personal les macro-sales que han creat a dia d'avui. O els resultats de les mostres d'ADN. El

laboratori de Mossos d'Esquadra està col·lapsat i alguns resultats tarden més de dos anys a arribar. O en els informes de bolcatges de telèfons mòbils que es demoren en el temps per excés de volum de feina de la policia científica. Això sí que repercuteix greument en la qualitat del servei policial i, de retruc, a la seguretat de tots nosaltres.

Falta personal, i quan vostès generen grans titulars de reforçar una àrea, vol dir que automàticament estan deixant-ne de cobrir una altra. Conseller, falten mossos i començo a dubtar que l'objectiu que fixa vostè del 2030 sigui suficient.

Tot i les mancances, estan ben valorats i són motiu d'orgull. I n'hem de parlar, també, dels seus èxits, com la recent investigació internacional en l'estafa de les criptomonedes falses o la lluita que estan duent per evitar que Catalunya es converteixi en el paradís del cultiu de la marihuana. Hi ha punts que sí que podem compartir amb la moció del PSC, com la necessitat d'aprovar el Pla de seguretat de Catalunya –que l'hem reivindicat moltes vegades–, que s'ha d'articular un sistema per cobrar les multes de trànsit a ciutadans de la Unió Europea o que es desplegui la Direcció General de Coordinació de Polícies Locals. Una constatació més, per cert, de la manca de projecte que té Esquerra Republicana envers les polícies locals de Catalunya.

I, senyor Espadaler, permeti'm que li digui, hi ha una part de la moció on es centra tant en la campanya de municipals Barcelona 2023, que s'oblida que a Catalunya hi ha 210 polícies locals més. El conveni per recollir les denúncies de víctimes de violència de gènere i domèstica està signat i celebrem que l'Ajuntament de Barcelona, ara, al 2022, hagi decidit sumar la Guàrdia Urbana en aquesta lluita. Li recordo que els Mossos ho fan des de l'any 2005. I moltes polícies locals també porten molts anys fent-ho amb una feina excel·lent i coordinada amb el cos de Mossos d'Esquadra. Entre elles, Sabadell, Terrassa, Cambrils i el Prat de Llobregat. I, a més, ho fan sense fer soroll i lluny de lluites partidistes. Pel que fa al sistema d'identificació dactilar, tenim els nostres dubtes. Barcelona sí i la resta no? Estem parlant d'una base de dades d'àmbit d'investigació i hi ha molta feina a fer abans de prendre una decisió d'aquestes característiques i d'aquest abast.

Mirin, entre l'extremisme de «tot és un desastre, això no va ni amb rodes i fem molt soroll amb aspectes que no ens afecten directament el dia a dia i no milloren les condicions del cos de Mossos d'Esquadra» i l'extremisme del govern en minoria, que no consensua, que tira pel dret i que, quan rep crítiques, es fica de perfil i fa veure que plou, hi ha un carril central. I aquest carril central es diu Junts per Catalunya, que som els que considerem que el més important és que els Mossos d'Esquadra i la resta de policies del país tinguin eines per fer la seva feina. I allà estarem per seguir reivindicant les seves necessitats i fent propostes que ajudin a millorar el servei a la ciutadania. No ens busquin a la seva guerra. Busquin-nos per parlar de projecte i de com reduïm les mancances que tenen totes les policies del nostre país.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Lluïsa Llop i Fernàndez.

Lluïsa Llop i Fernàndez

Gràcies, vicepresidenta.

Conseller, conselleres, diputats, diputades. Fa mesos que en aquesta cambra s'intenta fer creure que les polítiques de seguretat són suposadament neutres i no han de tenir orientació política. Evidentment, res més lluny de la realitat. És clar que tenen ideologia les polítiques que s'apliquen des de la Conselleria d'Interior. De fet, si no, directament tindriem els cossos i ells mateixos s'autoorganitzarien. De fet, els diferents governs han tingut i tenen el dret i el deure d'orientar ideològicament les polítiques de seguretat per tenir aquell model de seguretat que creuen que cal implementar a Catalunya. I això ho ha fet tothom, tots els consellers i conselleres d'Interior que hi ha hagut, i així ho fa el conseller Elena.

Nosaltres, des d'Esquerra ho tenim molt clar. Implementem polítiques de seguretat progressistes, amb les persones al centre d'aquestes polítiques, i segur que no ho fem tan ràpid com voldrien els companys de la CUP. Però caminem cap aquí. I vostès, evidentment, tenen altres criteris. No passa res. El PSC ha subrogat el

discurs sobre la seguretat de la dreta, de l'antiga Unió Democràtica. Potser ho ha fet per por, per por a un discurs sobre seguretat, valent i d'esquerres. S'ha convertit en un partit conservador i d'ordre, lluny de polítiques progressistes. Un partit que defensa la llei mordassa, lluny del que deia quan estava a l'oposició. Per tant, no passa res. Cadascú fa el paper que considera.

Però, des d'Esquerra, treballem per transformar les polítiques de seguretat amb criteris socials i d'esquerra, amb una visió –com deia– progressista, i per això hem anat produint transformacions. I els hi vull dir diverses coses que s'han fet en aquest tot just any i mig que es porta. S'ha activat per primera vegada un protocol on s'estableix l'actuació policial en relació amb els desnonaments i les ocupacions. Un protocol que es basa, sobretot, en protegir les famílies en situació de vulnerabilitat. Estem feminitzant els cossos de seguretat, els seus comandaments i fem formació amb perspectiva de gènere. S'ha aconseguit, diputada Abella, que els Mossos d'Esquadra ampliïn la plantilla fins als 22.006 agents; molt més enllà, més de 3.000 agents més, dels que fins llavors es podien posar, i s'ha anat fent oposicions sense parar any rere any i es continuaran fent de vuit-cents efectius rere vuit-cents. I això és per revertir les retallades que venen del govern dels millors, perquè aquí estem per aquelles retallades; així estaven els cossos.

I, com que vostès han decidit polititzar també la Guàrdia Urbana, doncs tornem-hi. Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana han signat un protocol d'actuació respecte als casos de violència masclista en l'àmbit de la parella i ara podran rebre denúncies presentades per les víctimes. I això, que és una bona notícia, que no havia fet mai ningú abans, resulta que és un problema perquè va tard. Tot es pot fer més ràpid a l'administració i vostè, que ha tingut moltes responsabilitats, ho sap. Però està fet i no s'havia fet abans. I, més enllà de Barcelona, hi ha més de dues-centes policies locals al país. I per això es treballa en l'obertura de deu comissaries de Mossos d'Esquadra i policies locals compartides. Una mesura que s'emmarca dins l'objectiu de tenir una política de seguretat, d'aproximació i de coordinació dels dos cossos policials.

I moltíssimes altres actuacions que no caben en aquests cinc minuts d'intervenció i que el conseller Elena, que deu ser el conseller que ha vingut més vegades en

aquest Parlament a comparèixer en aquesta legislatura, els hi ha explicat del dret i del revés. Però, és clar, aquesta no és una moció per millorar les polítiques de seguretat, sinó per fer un titular. I això no ho tindran en compte tota la feina feta. Aquesta moció no va en benefici ni del cos de Mossos ni de la seguretat pública del país. Busca només un impacte amb objectius partidistes de polítiques de seguretat de dretes i per això, o curiosament, no han acceptat cap esmena d'Esquerra, però tampoc ho han fet de la CUP. En canvi, sí que n'han acceptat de Junts per CAT i de Ciutadans.

I, parlant d'esmenes, ens sorprenen algunes esmenes dels companys de Junts per Catalunya, que ara es preocupen per les polítiques de la policia municipal. Preguntin a qualsevol alcalde o alcaldessa si creuen que els problemes de la policia local venen de l'any i mig que hi ha el conseller Elena al capdavant d'aquesta conselleria. *(Aplaudiments.)* Vostès, des dels anys 80... Convergència, amb el nom que sigui, han sigut els que han estat al capdavant d'aquesta conselleria durant 35 anys. De fet, des de l'any 91, en què hi ha la llei de policies locals, vostès, ininterrompudament, han portat aquesta

Fitxer 41_3PLE18

conselleria des del 2010 fins al 2021. I ara, és urgent el model de policies locals? Sí, sí que ho és d'urgent; és urgent perquè no ho han tirat endavant vostès en aquests trenta-cinc anys que han tingut per fer-ho. Per tant, clar que treballem en tirar endavant un model de policies locals que doni resposta al que necessitem des de tots els ajuntaments del país.

Esquerra, evidentment, votarem que no a la totalitat d'una moció que no vol millorar les polítiques de seguretat de Catalunya, sinó que, de fet, no busca ni va en benefici ni del Cos de Mossos ni de la seguretat pública del país. Hi insisteixo, busca només un impacte amb objectius partidistes que busquen una política de seguretat de dretes que ni compartim ni farem.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Esta moción del PSC sobre la gestión, la mala gestión del Departamento de Interior trata de temas muy diversos. En primer lugar, trata sobre el ya conocido asunto del cambio promovido en la cúpula del Cuerpo de Mossos d'Esquadra, unos cambios todavía no aclarados por el *conseller* y cuyas motivaciones a fecha de hoy todavía no han sido capaces de explicar con un mínimo de coherencia, lo que da a entender claramente que se ha producido una purga política en los mandos policiales con una doble finalidad que no nos vamos a cansar de repetir. Por una parte, que una de sus primeras decisiones fuera apartar a los responsables de investigación por denunciar presiones políticas en sus investigaciones judiciales a políticos es algo gravísimo que yo creo que le deslegitima, señor Elena, como *conseller*. Y, por otra parte, ha querido poner al frente de la Jefatura a alguien que sea permeable a la politización, a la injerencia política que usted ha trasladado al Cuerpo de Mossos d'Esquadra –al final, parece que lo ha conseguido.

El señor Sallent ya ha demostrado su docilidad plena al poder político, desde el mismo momento en que fue a reunirse con Oriol Junqueras en la cárcel de Lledoners, comprometiendo gravemente la neutralidad política que debe mostrar un mando policial, y usted, esto, lo sabe y lo consciente. Por este camino, señor *conseller*, no vamos bien, porque, mientras usted se enreda en estas cuestiones de los cambios y las intrigas políticas, que causan perplejidad y estupor hasta a la propia fiscalía, como denunció aquí el teniente fiscal Pedro Ariche, la delincuencia no para de crecer en Cataluña.

Un segundo punto de la moción es el plan general de seguridad de Cataluña, un documento que tanto el *conseller* como la directora general de Administración de Seguridad, Sonia Andolz, han menospreciado repetidamente. Yo recuerdo aquí, en el Parlament, a la señora Andolz; cuando le pregunté en comisión por este plan me hizo un mohín y me dijo: «Bueno, bueno, ya se aprobará, ya se aprobará.» Oiga, el

plan de seguridad es importante, es necesario y lleva tres años caducado, como VOX da denunciado desde el minuto 1 de la legislatura. El plan de seguridad es un documento que debe fijar y debe plasmar las estrategias y los objetivos para luchar eficazmente contra la delincuencia y la criminalidad, pero mucho me temo que solo va a servir para que el señor Elena vuelque en él sus obsesiones ideológicas.

Si realmente les importara la lucha contra la criminalidad, escucharían lo que les dice la policía, y el plan recogería, por ejemplo, medidas concretas para afrontar un enorme problema de seguridad que ayer mismo recogían los medios y que denuncia la Guardia Urbana de Barcelona. Oigan: que el setenta y seis por ciento de los detenidos en Barcelona son extranjeros. Entre enero y junio del 2022, la Guardia Urbana ha detenido 2.939 delincuentes –esto no lo dice VOX, lo dice la Guardia Urbana–, de los cuales, 2.247 son extranjeros y tan solo 692 son nacionales. Son datos de la propia Guardia Urbana de Barcelona que ya no pueden ocultar. Y, por cierto, señores del PSC, esto también es culpa y es responsabilidad de ustedes, no solo del señor Elena, porque ustedes gobiernan Barcelona y llevan el área de seguridad. (*Aplaudiments.*)

Mire, si realmente quisieran luchar contra la delincuencia, tendrían la valentía de dar una respuesta política y policial a esta realidad que tanto daño hace a la sociedad catalana. Como saben, VOX tiene una solución para ello. Nosotros proponemos expulsar a todos aquellos inmigrantes que han entrado de forma irregular en territorio español y también la expulsión de aquellos inmigrantes legales que cometan delitos graves o hagan del delito leve su forma de vida y aumentar la cooperación leal con la Policía Nacional a estos efectos. Porque los principales perjudicados de este tipo de delincuencia justamente son los inmigrantes legales que vienen aquí a trabajar y a cumplir las leyes.

Y también quería referirme, por otra parte, al convenio para que la Guardia Urbana de Barcelona pueda recoger denuncias de las víctimas de la mal llamada «violencia de género» y violencia doméstica. Como nosotros, ya saben, no compartimos este concepto de violencia de género, como muy bien ha explicado antes mi compañera Isabel Lázaro, solamente quiero decirles que nosotros, en este punto, nos vamos a abstener, porque nos parece muy bien que las víctimas puedan denunciar..., las

víctimas de todo tipo de violencia intrafamiliar puedan denunciar con las mayores facilidades posibles ante la Guardia Urbana, también, de Barcelona. Pero no compartimos el concepto de violencia de género.

Y un apunte final. Si de verdad quieren proteger a las mujeres de todo tipo de violencia y ayudarlas, lo primero que deben hacer es protegerlas de la violencia sexual. Porque todos ustedes –los de Podemos, los socialistas, los de Ciudadanos, los *juntaires* y los republicanos– han aprobado en el Congreso esa chapuza de ley del «solo sí es sí» que está sacando a la calle a violadores, pederastas y dejando desprotegidas a las mujeres. La seguridad de las mujeres, señores diputados, no se defiende con eslóganes vacíos, sino con leyes eficaces.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Marc Parés Franzí.

Marc Parés Franzí

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, conselleres, consellers... Bé, vagi per endavant que el nostre grup parlamentari no reprovarà el conseller Elena. Si bé és cert que bona part dels punts d'aquesta moció doncs són constatacions que són veritat, i, de les propostes que ens fan, doncs la majoria d'elles –no totes les constatacions les compartim i tampoc les propostes, eh?–, la majoria de les propostes, doncs tenen sentit, no?: elaborar i presentar al Parlament el pla general de seguretat, que la Guàrdia Urbana de Barcelona pugui recollir denúncies de les víctimes de violència de gènere i violència domèstica, que la Guàrdia Urbana pugui accedir a les bases de dades del SAID, cobrar les sancions imposades a ciutadans de la Unió Europea o desplegar la Direcció General de Coordinació de les Polítiques Locals. Per tant, entenem que tot això té sentit i, per tant, sí que ho votarem.

No entrarem en la lògica de la reprovació i, entre altres, entre altres coses perquè creiem que estem davant d'un debat més partidista que polític, i a nosaltres ens agradaria tenir un debat polític sobre –com el que tindrem en el marc de la Comissió

d'Estudi sobre el Model Policial– sobre quin és el model de seguretat, quines són les polítiques de seguretat que necessitem, quines són les alternatives i, a partir d'aquí, quin és el model policial. I aquest és un dels elements centrals, diria jo, i utilitzant una mica també el que ens deia el diputat Espadaler de la cita a la tomba de Richelieu, no?, de si el conseller Elena ha fet malament coses bones, i algunes segurament té raó, és a dir, hi han bons propòsits que podem compartir que segurament no s'han desplegat correctament, però si ha fet bé coses dolentes, aquí discrepem sobre què és el que està bé i què és el que està malament. I en la mesura en què hem de debatre políticament sobre quin és el model de seguretat que volem uns i altres, i estem bastant lluny d'alguns dels plantejaments que ens fa el Grup Socialistes, doncs, en aquest sentit no ho compartim.

I dic això, perquè una de les qüestions que no compartim justament és la necessitat, doncs, que hi pugui haver, com hi és sempre, de fet, governi qui governi, unes polítiques de seguretat específiques i, per tant, la ideologia en definir quin model de seguretat volem i com això s'ha de traduir també en com s'organitza, en quines són les funcions, en quines són les tècniques, en quines són les estratègies que utilitzen els cossos policials. Per tant, sí, l'organització, el funcionament, els protocols que utilitzen els cossos policials tenen a veure amb què és al que aspirem, com entenem la seguretat, amb què volem que facin o deixin de fer les nostres policies. Per tant, efectivament, hi ha d'haver una direcció política que actuï en aquest en aquest sentit. I en aquesta qüestió, doncs, sí que creiem que des d'aquesta direcció política s'han de poder executar canvis organitzatius en els cossos policials.

Ara bé, també és cert, que crec que tots compartim i és obvi, que els cossos policials necessiten estabilitat i que tants canvis successius en tan poc temps sobre les mateixes persones, que vol dir que s'han comès errors a l'hora de designar determinats nomenaments, perquè s'han hagut de canviar al cap de molt poc temps, doncs justament van en contra d'aquesta estabilitat que entenem que el Cos de Mossos d'Esquadra sí que necessita.

I qui és responsable de que hi hagi aquesta estabilitat i també qui és responsable de que les decisions que es prenen no generin les confrontacions internes que s'han produït al Cos de Mossos d'Esquadra, doncs, és el màxim responsable del

Departament d'Interior, que és el conseller Elena. I, per tant, en aquest sentit sí que té la responsabilitat de garantir aquesta estabilitat.

Dit això, ens preocupa i ens preocupa enormement, i l'hi hem sentit dir al conseller Elena en repetides ocasions, no?, quan ell diu: «No hem de polititzar l'operativa del cos, però tampoc hem de deixar que els cossos policials interfereixin en les decisions polítiques.» I el que hem vist en les darreres sessions a la Comissió d'Estudi sobre el Model Policial ens preocupa enormement, perquè hem vist responsables, alts responsables del Cos de Mossos d'Esquadra volent fer aquesta intromissió en la nostra tasca parlamentària; volent fer la intromissió en decisions que nosaltres entenem que són de caràcter polític i, al mateix temps, no volent donar explicacions davant dels representants de la sobirania del poble de Catalunya, que és aquesta cambra. Quan el comissari..., el cap de la Comissaria General d'Informació no vol respondre determinades preguntes en seu parlamentària, què s'ha pensat que és? Per què els representants de la ciutadania de Catalunya no podem demanar al màxim responsable de la Comissaria General d'Informació determinades qüestions, i no ens vol respondre? O quan hem vist determinades afirmacions dels responsables de la Brimo en seu parlamentària que també clamen al cel. I la darrera, també la del senyor Trapero, quan va venir a la darrera comissió i ens va venir aquí a alligonar sobre com s'havia d'organitzar el cos policial i sobre si era millor un model jeràrquic o un model de lideratge coral.

Doncs, miri, nosaltres preferim un model de lideratge coral i no un model de lideratge jeràrquic. I en això estem al costat del conseller Elena. I no entenem que des de determinats comandaments de cossos policials se'ns vingui aquí al Parlament de Catalunya a dir-nos com hem de fer determinades qüestions. I crec que ens hem de reivindicar des de la nostra posició de representants del poble de Catalunya per poder decidir quin model de policia volem, quines polítiques de seguretat volem, perquè aquesta és la nostra responsabilitat en un model que, òbviament, és un model democràtic, i per això, és des d'aquesta cambra que hem de decidir aquest tipus de qüestions.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Mixt, té la paraula, el diputat Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. Bien, nosotros vamos a votar favorablemente a la totalidad de la moción, a pesar de que reconozco que el cuerpo nos pide otra cosa, Y vamos a votar favorablemente a la moción, porque nosotros votamos textos y no intenciones. Y, en ese sentido, tanto el texto como la exposición que ha hecho el señor Espadaler nos parecen perfectamente compatibles y estamos de acuerdo.

Ahora bien, señor Espadaler, ya que en la moción se hace referencia de manera constante al Ayuntamiento de Barcelona, ja se ha explicado aquí, llevan ustedes, el PSC, seguridad ciudadana en el Ayuntamiento de Barcelona, con unos resultados sencillamente catastróficos, desastrosos, reproduciendo uno a uno los mismos errores y las mismas carencias que hoy les impulsan a pedir la reprobación del señor Elena. Es que hacen en el Ayuntamiento de Barcelona exactamente lo mismo que hoy les impulsa, repito, a pedir la reprobación señor Elena: cómplices constantes de la pedagogía de la desobediencia, que tiene epicentro en la Barcelona de Ada Colau, de la relativización del delito..., es decir, todo, la intromisión política en lo que debe ser el correcto trabajo de los profesionales. Exactamente eso hacen ustedes en el Ayuntamiento de Barcelona. En consecuencia, señor Espadaler, yo le aconsejaría humildemente que en las reuniones de coordinación que tenga su formación política con sus aliados del PSC, el formato que ustedes tengan a bien, yo en eso no me meto, les explique con la misma contundencia a sus compañeros lo que hoy ha explicado de manera adecuada aquí sobre el Gobierno de Cataluña.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias. Gracias, presidenta. Hace bien el PSC en empezar a preocuparse por el brutal incremento de la criminalidad en Cataluña, las estadísticas son alarmantes en términos de robo con violencia, violaciones, tráfico de drogas y otro tipo de delitos.

Está bien que pidan explicaciones, está bien que pidan la reprobación de un consejero que está gestionando claramente mal al Cuerpo de los Mossos d'Esquadra. Pero igual que acaba de decir ahora el presidente del Grupo Parlamentario Mixto, Alejandro Fernández, tampoco estaría de más que pidieran explicaciones y que nos explicaran qué está haciendo el Ministerio de Justicia, el Ministerio del Interior, que gobiernan los socialistas, y también el Ayuntamiento de Barcelona, en el que ustedes lideran la cartera de seguridad

Fitxer 41_3PLE19

ciudadana. Por tanto, les aconsejo también un poquito de autocritica. El tema de la seguridad ciudadana es un tema transversal y debe de abordarse de manera integral, y creo que tirando balones fuera no arreglaremos el problema.

Gracias.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula el diputat Ramon Espadaler Parcerisas.

Ramon Espadaler Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyors consellers, senyores i senyors diputats. Amb relació als comentaris que s'han esdevingut, la CUP, miri, si volen fer una moció, facin una interpel·lació i posin això a votació, i és tan senzill com això.

Esquerra Republicana. Fixi's, acaba de dir, escolti, perdoni'n, senyors de la CUP, que no anem tant de pressa com vostès volen. És la constatació del que deia al començament. Aquest govern va començar captiu de la CUP amb un acord amb vostès, i està instal·lat en aquest govern, i poso per testimoni en la votació que tindrem acte seguit

El representant del Partit Popular, escolti, repassi una mica quines són les competències de la Guàrdia Urbana i repassi una mica quines són les competències del cos de Mossos d'Esquadra, quines té l'Ajuntament i quines té la Generalitat, i

arribarà a una conclusió molt senzilla, que la principal responsabilitat sobre la seguretat a Barcelona i al conjunt de Catalunya recau sobre la Conselleria d'Interior, que, per cert, hauria de fer un esforç de situar molts més mossos a la ciutat de Barcelona, en definitiva, cosa que no fa.

I sobre les reflexions que s'han fet amb relació a la política i l'orientació política hi ha un marc, hi ha un lloc que està legalment establert perquè s'hi marqui l'orientació política, que es diu Pla General de Seguretat. I per enèsima vegada, aquest pla no s'ha presentat, en definitiva.

I els companys, els senyors diputats de la CUP, em pregunto si farien la mateixa actuació si en lloc del conseller Elena aquí tinguéssim el conseller Buch, amb totes aquestes polítiques, a veure quina seria (*aplaudiments*) la seva..., la seva actuació al respecte.

En qualsevol cas, ja ho hem dit, acceptem l'esmena per enèsima vegada d'apressar el Govern que porti el Pla de Seguretat, acceptem les esmenes que són propositives, constructives del grup, en aquest cas de Junts, amb relació a l'omissió de la informació de l'Ajuntament de Barcelona, i altres esmenes que s'han fet.

I acabo, –acabo, senyora presidenta–, i senyor conseller, li prego que reflexioni molt seriosament. Algú deia el del seu grup parlamentari: «ha hagut de venir moltes vegades», preguntí's per què, preguntí's per què ha hagut de comparèixer tantes vegades, i preguntí's el per què del resultat de la votació que ara veurem, i, sobretot, actuïn en conseqüència.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies.